

2. V řízení proti nepřítomným a uprchlým pro neposlušnost má obžalovaný veřejnou obsílkou vyzván býti, by v přiměřené lhůtě, jež nejméně na dobu 1 měsíce ustanovena býti má, k soudu se dostavil (§ 424 tr. ř.).

VI. Řízení přestupkové.

Odvolání jest během 3 dnů po vyhlášení rozsudku a v případě nepřítomnosti obžalovaného při vyhlášení rozsudku do 3 dnů po doručení rozsudku ohlásiti. Stěžovatel má právo do 8 dnů po ohlášení odvolání a pokud si opis rozsudku vyžádal, po doručení tohoto provedení odvolání okresnímu soudu podati. Proti rozsudku okresního soudu, jenž dle § 459 tr. ř. za nepřítomnosti obžalovaného vyneseno byl, může tento během 8 dnů od doručení rozsudku námitky podati. Zamítne-li okresní soudce námitky, přísluší obžalovanému do 3 dnů stěžovati sobě ku soudnímu dvoru I. stolice (§ 478 tr. ř.). Byly-li námitky ve smyslu § 478 tr. ř. podány, běží lhůta odvolací až do posledního dne oné lhůty, jež vyměřena jest stížnosti do odmítnutí námitek, i kdyby stížnost tato vůbec ani podána nebyla (plen. nál. ze dne 16. října 1890 c. 7581, sb. č. 1378).

Do rozhodnutí soudů okresních, z nichž se nelze odvolati, mohou ti, kdož se jimi mají za stíženy, podati ve 3 dnech stížnost ku sborovému soudu první stolice (§ 481 tr. ř.).

VII. Řízení ve věcech tiskových.

Dal-li státní zástupce tiskopis zabaviti, má ve 3 dnech, když mu bylo oznámeno, že tiskopis byl zabaven, u sborového soudu první instance, po případě u okresního soudu (§ 485 tr. ř.) žádati, aby zabavení bylo potvrzeno (§ 488 tr. ř.).

Soud má ve 3 dnech po té konfiskaci buď potvrditi nebo zrušiti.

D. Řízení trestní ve věcech důchodkových.

I. Řízení vyšetřovací.

V řízení vyšetřovacím může obviněný žádati lhůtu za příčinou konečného svého obhájení, kterážto lhůta může při vyšetřování rozměrů neobyčejných, nejvýše na 14 dnů vyměřena býti.

II. Řízení opravné.

Jak odvolání tak žádost za milost musí nejdéle do 30 dnů, ode dne, kdy rozsudek ve známost byl uveden počítaje, podány býti. Byla-li pak před uplynutím lhůty této podána žádost za prodloužení její, může úřad z důležitých příčin přiměřeně prodloužení lhůty této povoliti. Při lhůtách v §§ 848 a 849 tr. z. důch. uvedené ku podání žádostí za milost, odvolání a rekursu se den doručení resp. oznámení rozsudku nebo rozhodnutí nevčítá (dekr. dv. kom. ze dne 22. května 1839 č. 21.219). Do lhůt ku podání opravných prostředků a žádostí za milost nepočítají se též dni, kdy řečená žádost na poště se nalézala (dekr. dv. kanc. ze dne 22. května 1839 č. 21.219 a § 848 tr. z. důch.). Stížnosti podány buďtež do 14 dnů ode dne, kdy rozsudek oznámen byl, počítaje. Prodloužení této lhůty se nepřipouští (§ 849 tr. z. důch.). Lhůty ku podání žádosti za milost a odvolání počínají, když odsouzený je nezletilým nebo má-li opatrovníka, oním dnem, kdy rozsudek zástupci jeho byl doručen (§ 850 tr. z. důch.).

Lhůty (v řízení správním).

Nejdůležitější kategorií lhůt v řízení správním jsou lhůty ku stížnostem na opatření organů správních. Všechny lhůty rekursní jsou prekluzivní, takže zmeškání jich má v zápětí, že stěžovatel nemůže více svůj nárok jinak odůvodněný ku platnosti přivést.

I. Ustanovení povšechná.

Lhůta ku podání odvolání proti rozhodnutím a opatřením politických úřadů okresních obnáší 14 dní a proti rozhodnutím a opatřením pol. úřadů zemských 4 neděle, ode dne doručení dotyčného vyřízení počítaje, při čemž stačí, bylo-li odvolání během posledního dne lhůty dáno na poštu nebo na úřad telegrafní. Případne-li poslední den lhůty na neděli nebo svátek, končí lhůta nejbližším dnem všedním. O tom, bylo-li odvolání podáno v čas, rozhodne stolice odvolací (§ 1 zák. ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z.). Úřadové političtí mají ve svých rozhodnutích a opatřeních výslovně udati lhůtu rekursní. Byla-li zákonná lhůta následkem nesprávného poučení zmeškána, nařídí odvolací instance vydání rozhodnutí s poučením správným, které novému pořadu prostředků opravných jest podrobena (§ 3 cit. z.). Cit. zákonem bylo výslovně zrušeno ustanovení odst. 3 nař. min. vn. ze dne 27. října 1859 č. 196 ř. z.

II. Daně a dávky pro účely státní.

Lhůta ku podání stížností proti rozkazům, opatřením nebo rozhodnutím úřadů a orgánů správy finanční, jimž přísluší ukládání, vyměřování a správa přímých daní, dávek nepřímých a jiných důchodků pro účely státní (nikoli však pro účely obecní, okresní neb zemské) obnáší 30 dní. Směřuje-li však stížnost pouze proti uložení trestu pořádkového, obnáší lhůta jen 8 dní (§ 1 zák. ze dne 19. března 1876 č. 28 ř. z.). Dni, po které stížnost se nalezala na poště, se do lhůt těchto nepočítají.

III. Samospráva.

Většina zřízení obecních stanoví lhůtu pro odvolání z usnesení obecního výboru ve všech záležitostech obce, které státem na ni přeneseny nebyly, ku vyšším orgánům samosprávy (výborům okresním a zemským) na 14 dní. Pro stížnosti na opatření starosty obecního v samostatném, jakož i přeneseném oboru působnosti obce ku politickým úřadům okresním není v zákonech pro země koruny české platících žádná lhůta stanovena. Proti rozhodnutí okresních zastupitelství a okresních výborů lze sobě stěžovati rovněž ve lhůtě 14denní (§ 77 zák. ze dne 25. července 1864 č. 27 česk. z. z.; § 79 zák. ze dne 15. listopadu 1863 č. 18 slez. z. z.; § 49 zák. ze dne 21. března 1888 č. 41 hal. z. z.). Byla-li stížnost odevzdána poště ku dopravě a doporučena, pokládá se ten den za den podání, kterého samosprávný úřad vydávacím lístkem poštovním byl vyrozuměn o tom, že stížnost leží na poště. Nestačí tu tedy, byla-li stížnost před uplynutím lhůty dána na poštu (nál. spr. s. dv. ze dne 7. ledna 1893 č. 77 sb. »Budwinski« 6994, ze dne 17. května 1895 č. 2530, »Právník« r. 96 str. 27).

IV. Různé obory.

Lhůta ku podání stížnosti na zákaz provozování živnosti dle § 13 živ. ř., na odepření koncesse a na odnětí živnostenského oprávnění dle § 57 živ. ř. obnáší 6 neděl (§ 146 živ. ř.). Byla-li však koncesse z trestu dle § 138 živ. ř. odňata, obnáší lhůta ku stížnosti pouze 14 dní (§ 148 živ. ř., nál. spr. s. dv. ze dne 22. března 1888 č. 532, sb. »Budwinski« č. 4003). V záležitostech vodních obnáší lhůta rekursní 14 dní, ve věcech horních 30 dní ode dne vyhlášení resp. doručení rozhodnutí (§ 231 hor. z.). Proti nálezům, kterým spolek ve smyslu spol. zák. z r. 1867 byl rozpuštěn, lze sobě stěžovati do 60 dnů (§ 25 spol. z.). Proti nálezům na odstrčení jest podati stížnost ihned, proti nálezům na vyhostění během

3 dnů (§ 7 zák. ze dne 27. července 1871 č. 88 ř. z.). Naříkání rozhodnutí úřadů politických ve věcech manželských není vázáno lhůtou (§ 4 zák. ze dne 25. května 1868 č. 47 ř. z.).

V. Prodloužení lhůty.

Pokud se týče příslušnosti ku povolení prodloužení lhůty, platí různá ustanovení. V záležitostech finančních povoluje prodloužení lhůty úřad, kterému stížnost jest podati (§ 1 zák. ze dne 19. března 1876), v záležitostech horních první stolice (§ 231 hor. z.). Dle výn. min. vn. ze dne 15. října 1871 č. 13.511 podati jest žádost úřadu, který o stížnosti má rozhodnouti. Žádost za prodloužení lhůty nepřetrhuje běh lhůty původní, není-li to výslovně v zákoně ustanoveno. Dle § 1 zák. ze dne 19. března 1876 staví se lhůta podáním žádosti za prodloužení její až do dne, kdy vyřízení žádosti této se doručí, právě tak jako žádost za oznámení důvodů rozkazu, opatření neb jiného rozhodnutí orgánů finančních.

Líčení hlavní.

Líčení hlavní jest nejpodstatnější, vynesení rozsudku bezprostředně předcházející, stadium trestního řízení.

I. Přípravné řízení.

1. Vyslýchání obžalovaného před hlavním líčením. Vyjma zvláštní případy má každý obžalovaný, který jest ve vazbě, ve třech dnech od té doby, kdy obžaloba nabyla právní moci, odveden býti do vězení soudu sborového, u něhož hlavní přelíčení odbýváno býti má. Jde-li o zločin spadající do pravomoci soudu porotního, má obžalovaný k tomuto soudu předvedený během 24 hodin předsedou soudu porotního, nebo jeho náměstkem, nebo představeným sborového soudu první stolice o tom slyšen býti, zdali k tomu, co v přípravném vyšetřování vypověděl, co přidati má, nebo v tom něco změnit. Nemá-li obžalovaný dosud obhájce, má se při výslechu tom vybídnouti, aby sobě obhájce zřídil a neužije-li práva toho, má se jemu ihned z povinnosti úřední obhájce zříditi (§ 41 odst. z., § 220 tr. ř.). Nachází-li se obžalovaný na svobodě, má k tomuto slyšení předsedou obeslán býti. Může však i o věcech těchto prostřednictvím soudce okresního, v jehož obvodu se zdržuje, vyslechnut býti.

Účel tohoto výslechu dle znění zákona jest dvojit:

a) aby obžalovanému poskytnuta byla možnost, by udal prostředky obhajovací, jichž dosud neužil, a aby použití jich navrhl (§ 222 tr. ř.);

b) aby obžalovaný ku zřízení obhájce, jestliže ho dosud nemá, vyzván byl. Würth připojuje ještě (ve svém spisu »Österr. Strafprocess«) toto: Každý předseda soudu porotního, jenž úkol svůj řádně uváží a důležitost a nesnadnost úřadu svého náležitě ocení, užije výslechu toho k tomu, aby obžalovaného blíže seznal a sobě řízení usnadnil tím, že sezná chování obžalovaného. Výslech ten poskytne jemu i možnost stav sporu řádně posouditi, přesvědčiti se, zda všech obhajovacích prostředků užito bylo, zda proti řízení v přípravném vyšetřování budou obžalovaným stížnosti moci podány býti, a zdali o věci již v nejbližší příštím porotním zasedání bude moci jednáno býti aneb, nejsou-li tu snad důvody pro odročení líčení. Z toho vyplývá, že předseda nemá se tu spokojiti kladením nutných otázek zákonem předepsaných a tím z výslechu pouhý obřad učiniti, nýbrž že jest povinen v zájmu pravdy a spravedlnosti při tomto výslechu věc hlouběji prozkoumati.